

Πρώτα, στοχοποιείται ένας θεσμός. Στη συνέχεια, γίνεται η επιλογή: τα φώτα της δημοσιότητας εστιάζονται σε 2-3 ακραίες περιπτώσεις, και αποσιωπούνται όλες, όσες αποδεικνύουν το αντίθετο!

Στόχος, και επ' εσχάτων μόνιμος, είναι και η Εκκλησία και οι Μονές, των οποίων, συνήθως, αμφισβητείται η προσφορά στο Γένος και στο Λαό.

Κατ' ἀρχάς, παραθεωρείται το γεγονός ότι η Εκκλησία έχει μεν Κεφαλή τον Μόνον Αναμάρτητο, το σώμα της, όμως, αποτελείται από ανθρώπους, «σάρκα φορούντες και τα γήινα φρονούντες», οι οποίοι αγωνίζονται τον αμαρτωλό τους εαυτό να υπερβούν, που, όχι σπάνια, αποτυχαίνουν, αλλά πάντα προσπαθούν!

Από την άλλη, παραβλέπεται το δεδομένο της μοναδικής προσφοράς της Εκκλησίας και των Μονών προς την κοινωνία, με την επιτέλεση κοινωνικού και φιλανθρωπικού έργου σε τέτοια και τόση έκταση και χρονική διάρκεια, που θα ζήλευε και το καλύτερα οργανωμένο κοινωνικό κράτος.

Μια πτυχή του κοινωνικού έργου της Εκκλησίας και των Μονών, άγνωστη στους πολλούς, είναι η προσφορά τους στην παιδεία του Λαού σε εποχές καταπίεσης και σκοταδισμού.

Ποιός γνωρίζει, για παράδειγμα, ότι η Μονή Αγίας Τριάδας Τζαγκαρόλων Χανίων, συντηρούσε στα χρόνια της δουλείας Δημοτικό, Ελληνικό Σχολείο, αλλά και όλα τα Εκπαιδευτικά καταστήματα της πόλης και της υπαίθρου των Χανίων και των τεσσάρων επαρχιών του νομού;

Ποιός γνωρίζει ότι την περίοδο 1945-1949, με πρωτοβουλία της ΕΠΟΝ, ιδρύθηκε και λειτούργησε γεωργική Σχολή για την εκπαίδευση νέων γεωργών στη Μονή Αγάθωνος;

Αλλά, για να ασκηθεί ένα τέτοιο έργο, χρειάζονται οικονομικοί πόροι, χρειάζεται, αυτό που συνηθίζουμε να λέμε, βάζοντάς του συχνά αρνητικό πρόσημο, «Εκκλησιαστική περιουσία».

Είναι η περιουσία, που ο λαός εμπιστεύεται στην Εκκλησία, ώστε να μπορέσει να εφαρμόσει στην πράξη την εντολή του Ιδρυτή Της, για διαρκή και έμπρακτη φιλανθρωπία.

Είναι η περιουσία, που δόθηκε από το λαό και επιστρέφεται στο λαό, με την ίδρυση και λειτουργία Γηροκομείων, Παιδικών Σταθμών, με την ενίσχυση ομάδων κοινωνικά ευπαθών, ακόμα και με την κατά καιρούς παραχώρηση στο Δημόσιο και στους ακτήμονες τεράστιων εκτάσεων, που δεν θα υπήρχαν αν οι Μονές δεν είχαν περιουσία, κεκτημένη σε διάφορες χρονικές περιόδους!

Το γεγονός αυτό, μάλιστα, το επεσήμανε με έμφαση και ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, κατά την προσφώνησή του προς το Σώμα της Ιεραρχίας, την πρώτη μέρα της τακτικής Συγκλήσεώς της, την 1^η Οκτωβρίου.

Μεμονωμένες περιπτώσεις με προβλήματα υπήρχαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν...

Αυτό, όμως, δεν αρκεί για να μηδενίσει την προσφορά της Εκκλησίας και των Μονών στο Γένος και την κοινωνία μας, μιά πολυαιώνια και πολύπλευρη προσφορά, μιά προσφορά, που ώθησε το σοφό νομομαθή Νικόλαο Σαρίπολο να αναφωνήσει στην Β' Εθνική Συνέλευση, το 1864, «ΕΣΩΘΗΜΕΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»!

† Ο Σύρου Δωρόθεος Β΄